

Matjaž LUNAČEK

Izginotje

The disappearance

Tam so se igrali nagi otroci. Njihove gole zadnjice so se zaoble tresle tik nad morsko gladino in sijale kot mala sonca, odsevi onega velikega sonca, ki jih je s svojo večerno rdečino obsevalo. Otroci se niso zavedali, da jih morda opazuje oko že davno pozabljenega Zevsa in da so potencialni Ganimedi, ki bodo s svojo svežo telesnostjo stregli starega gospoda, naveličanega vsakdana svojega zakonskega življenja. Za nevidno prisotnost nekoč pomembnega boga je vedel le deček, ki se ni igral z ostalimi, saj ni hotel izpostavljati svojega bornega telesa, ki nikakor ni bilo tako lično zaobljeno, kot so bila telesa njegovih vrstnikov.

Ker so ga bili večkrat prizadeli, jih ni opozoril na mogočo nesrečo. Sonce se je počasi spuščalo nad gladino in rubinasto osvetlilo igrajoče se dečke. Vidljivost je postala manjša in tako niso zaznali, da je eden od njih izginil. Šele ko so hodili po kamniti poti proti domu in se drug za drugim poslavljali, so opazili, da nekdo manjka. Čeprav je bila zdaj že skoraj tema, so tekli nazaj k morju in manjkajočega poskušali priklicati. V odgovor so dobili le zamolklo mrmranje, ki se mu ni dalo določiti izvora. Zavedli so se, da je naloga zanje pretežka in so kljub strahu staršem zaupali izginotje.

Ti so se hitro organizirali, preiskali obalo, klicali dečkovo ime na vse štiri strani neba in odnehali šele po dolgih urah. Dečkova mati je medtem skoraj zblaznela. Jadikovala je in se obsipala s samoočitki. Zmeraj je bila v dilemi, koliko svobode naj dopusti svojemu lepemu otroku. Ni ga hotela prikrajševati za sproščeno igro in je občasno porajajoče skrbi raje spretno pogoltnila. Zdaj se je izkazalo, da to ni bila prava metoda. V obupu se je zalotila ob misli, zakaj se nesreča ni zgodila kateri drugi materi.

Do jutra je bilo dolgo. Obup je naraščal do neznosnosti. Takoj ko se je začelo daniti, so se v akcijo pognali vsi zato sposobni. Zbralo se je veliko število moških in žensk. Odvezali so vse razpoložljive barke, prečesali morje in preiskali širok del obale, a o dečku ni bilo nobene sledi. V nekaj dneh so se utrujeni in razočarani vrnili k svojim vsakodnevnim opravilom, le dečkova mati je neutolažljivo jokala, mrmrala predse nesmiselne besede in se neprestano zibala, kot da bi pričakovala, da ji bo enakomerno gibanje vrnilo izginulega sinka. Lasje so ji v kratkem osiveli, obraz postaral. Ob večerih je hodila na obalo in dolgo strmela daleč v ogromno širino.

Seveda otrokom niso dovolili nikakršnih samostojnih iger več. Počasi so umsko zakrneli, vsega so se bali in kazali so celo vrsto bolezenskih znakov od neješčnosti do glavobola. Kazalo je, da bo kraj ostal brez svobodomiselnega prirastka in bo počasi zdrknil v kameno dobo.

Minilo je lepo število let. Na poti ob morju se je pojavil postaven mladenič in si čudno natančno ogledoval kraj. Občasno je pogledal proti nebu ne jezno ne veselo. Strežba pri starem bogu se je bila končala, ker tako delo smejo opravljati fantje le do določene starosti. Od vedno je

bilo tako. Fant se je tam zgoraj marsičesa naučil. Na lastne oči je lahko videl, kako se delajo strele, kako se razjasni nebo, kako se pripravlja in streže najbolj zahtevne jedi. Postal je tudi pravi poliglot. Bogovi so imeli stalen pregled nad ljudmi in so morali vedeti, kaj si imajo povedati med seboj, čeprav je bilo včasih težko izvleči bistvo iz gore čenč, ki so neprestano krožile med njimi.

Deček s časom ni več razložil, kateri med mnogoštevilnimi jeziki, ki jih je obvladal, je njegov materni, zato je ob morju sedečo osivelo žensko ogovoril kar v stari grščini, ki se mu je zdela najbolj univerzalna. Ni ga razumela, a ko je okrenila glavo, je pri priči vedela, da je to njen izgubljeni fant. Poljubljanja in miljenja ni bilo ne konca ne kraja. Fant se je glede na svojo sedanjo starost primerno zadržano odzival na materine izlive čustev.

Vrnila sta se v vas, ki je zaradi ravnanja staršev ždela v dolgotrajni letargiji. Mladenič jo je s svojim znanjem in ostroumnostjo hitro precej razgibal, a vse škode, ki je v letih nastala na ljudeh, se ni dalo popraviti. Izbrali so ga za župana in mu prepustili vse pomembne odločitve.

Nazadnje se izkaže, da ni tako slabo, če si ugrabljen, posebej še, če si ohranil čistost, saj je bil stari bog zadovoljen zgolj s tem, da je imel dečka ob sebi.
